

Nazwa przedmiotu: Instrument główny - klarnet		
Jednostka prowadząca przedmiot: Wydział Wykonawstwa Instrumentalnego		Rok akademicki: 2021/2022
Kierunek: Instrumentalistyka		Specjalność: Klarnet
Forma studiów: stacjonarne	Profil kształcenia: ogólnoakademicki	Status przedmiotu: moduł kierunkowy
Rodzaj studiów: pierwszego stopnia	Forma zajęć: wykład, zajęcia indywidualne	Język przedmiotu: polski
Koordynator przedmiotu	dr hab. Barszcz Mariusz	
Prowadzący zajęcia	dr hab. Mariusz Barszcz dr hab. Robert Stefański	
Cele przedmiotu	<p>Przygotowanie do wykonywania zawodu instrumentalisty solisty. Wymagania stawiane studentom są ukierunkowane na pogłębianie ich wiedzy, doskonalenie umiejętności wykonawczych, twórcze podchodzenie do zagadnień związanych z estetyką dźwięku i kształtowanie osobowości artystycznej. Przygotowanie do zawodu artysty muzyka wymaga także nadzoru nad praktykami estradowymi podopiecznych oraz opanowania przez nich w stopniu zaawansowanym związanych:</p> <ul style="list-style-type: none">➤ ze znajomością historii instrumentu,➤ literatury przedmiotu,➤ opanowaniem swobodnego posługiwania się aparatem gry,➤ umiejętnością frazowania i operowania zróżnicowaną barwą dźwięku i sposobami artykulacji, posługiwania się dynamiką i agogiką,➤ rozumieniem pojęć muzycznych, samodzielnym odnajdywaniem środków wyrazu i określeniem charakteru utworu a także jego samodzielną interpretacją,➤ umiejętnością grania a'vista z uwzględnieniem prawidłowej artykulacji, dynamiki, frazowania i agogiki,➤ umiejętnością samodzielnego opracowywania i interpretowania utworów, dokonywania analizy formalnej z uwzględnieniem stylu utworu, epoki w jakiej powstał i doboru właściwych metod pracy,➤ umiejętnością opanowania pamięciowego zadanego materiału (posługiwanie się różnymi formami zapamiętywania),➤ obyciem estradowym, w tym umiejętnościami koncentracji i panowania nad tremą oraz szczegółowej analizy produkcji artystycznej.	
Wymagania wstępne	<ul style="list-style-type: none">• dla I roku studiów: wiedza nabyta na poziomie szkoły średniej (poziom 4-5 PRK) lub ukończona szkoła średnia	

	<ul style="list-style-type: none"> dla II roku studiów: wiedza nabyta na I roku studiów pierwszego stopnia dla III roku studiów: wiedza nabyta na I i II roku studiów pierwszego stopnia 	
Kategorie efektów	EFEKTY UCZENIA SIĘ DLA PRZEDMIOTU	Numer efektu kier./spec.
Wiedza	Posiada zaawansowaną znajomość literatury muzycznej,	6WG_1
	posiada zaawansowaną znajomość wybranego repertuaru związanego z własną specjalnością,	6WG_2
	posiada zaawansowaną znajomość elementów dzieła muzycznego i wzorców budowy formalnej utworów,	6WG_3
	posiada zaawansowaną znajomość stylów muzycznych i związanych z nimi tradycji wykonawczych,	6WG_8
	posiada wiedzę dotyczącą budowy własnego instrumentu i jego konserwacji.	6WG_11
Umiejętności	Dysponuje umiejętnościami niezbędnymi do tworzenia i realizowania własnych koncepcji artystycznych,	6UW_1
	ma świadomość sposobów wykorzystywania wiedzy, intuicji, emocjonalności i wyobraźni w obszarze ekspresji artystycznej,	6UW_2
	posiada znajomość i umiejętność wykorzystania reprezentatywnego repertuaru związanego z głównym kierunkiem studiów,	6UW_4
	poprzez opanowanie efektywnych technik ćwiczenia wykazuje umiejętność doskonalenia warsztatu technicznego poprzez samodzielną pracę,	6UW_12 6UU_1
Kompetencje społeczne	Potrafi gromadzić, analizować i w świadomy sposób interpretować potrzebne informacje,	6KR_1
	posiada umiejętność samooceny oraz jest zdolny do budowania konstruktywnej krytyki w obrębie działań artystycznych oraz szeroko pojmowanej kultury,	6KK_2 6KR_3
	potrafi posługiwać się fachową terminologią w zakresie sztuk muzycznych.	6KR_7
TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU		Liczba godzin
<p>A. Przedstawianie studentowi historii powstania instrumentu, dorobku i spuścizny literatury muzycznej w możliwie najszerszym zakresie (dotyczy zarówno czasu powstania utworów, tradycji wykonawczych oraz stylów muzycznych)</p> <p>B. Wyposażanie studenta w stosowne środki warsztatowe (technika instrumentalna) niezbędne do realizacji dzieła muzycznego,</p> <p>C. Rozwijanie posiadanej przez studenta umiejętności analizy budowy formalnej wykonywanych dzieł i utworów muzycznych, poprawnego odczytywania ich struktur i konstrukcji.</p> <p>D. Uwrażliwianie słuchu muzycznego studenta tak, aby potrafił słyszeć przebiegi melodyczne i harmoniczne zarówno w krótkich odcinkach utworu (motyw, akord) jak i w dłuższych (rozróżnianie struktur formalnych).</p>		90

	<p>E. Zachęcanie studenta do twórczych poszukiwań własnej drogi w zakresie ekspresji, osobistego języka wypowiedzi artystycznej, jako koniecznego aspektu nieodzownej wewnętrznej wolności twórczej przy zachowaniu i uwzględnianiu dotychczasowych tradycji oraz zdobyczy twórczych i wykonawczych.</p> <p>F. Rozwijanie u studenta technik opanowywania pamięciowych wykonywanych utworów. Stwarzanie studentowi możliwości występów i prezentacji publicznych.</p> <p>G. Zachęcenie studentów do udziału w seminariach, kursach mistrzowskich, konferencjach, festiwalach itp. w celu pogłębiania wiedzy i umiejętności.</p> <p>H. Przygotowanie zainteresowanych studentów do udziału w konkursach wykonawczych.</p>	30
	<p>I. Budowanie przekonania u studenta, że w muzyce jak w żadnym innym gatunku sztuki istnieje głęboki przekaz o charakterze ściśle sensytywnym.</p> <p>J. Rozwijanie i doskonalenie umiejętności samooceny oraz samodzielnej pracy – dostrzeganie i korekta własnych błędów.</p> <p>K. Uświadamianie studentowi roli, jaką pełni muzyk instrumentalista – wykonawca w stosunku do autora dzieła muzycznego jak i odbiorcy (słuchacza).</p> <p>L. Uświadamianie studentowi faktu, że jeżeli chce zbudować, wykształcić i rozwinąć swoją osobowość artystyczną to wiąże się to ze żmudną pracą, przede wszystkim nad sobą, a ta niesie ryzyko wielu porażek, pomyłek i zniechęceń, które konieczne trzeba przezwyciężyć w drodze do celu.</p>	30
	<p>Główną formą organizacyjną nauczania gry na klarnecie jest lekcja indywidualna. Taka forma pracy umożliwia dostosowanie metod pracy, zakresu i doboru opracowywanego repertuaru do zróżnicowanych możliwości i stopnia zaawansowania poszczególnych studentów, co jest szczególnie ważne w przypadku studenta pierwszorzecznego. Aby móc trafnie ocenić jego możliwości, umiejętności i stopień zaawansowania warto w pierwszym semestrze studiów skupić się na przygotowaniu koncertu powstałego w okresie klasycyzmu. Przejrzysta faktura i nieskomplikowany zasób środków wyrazu stosowany w kompozycjach tego okresu pozwala najlepiej wychwycić wszelkie braki i niedociągnięcia „warsztatowe” studenta. Dobierając kolejne pozycje repertuaru, staramy się uwzględniać zawarte w nich problemy wykonawcze w taki sposób, aby wyeliminować owe zaległości. W procesie kształcenia należy pamiętać również o ogólnie pojętej estetyce muzycznej. Interpretacja utworu nie może odbiegać od zamysłu kompozytora zawartego w materiale nutowym. Trzeba zwracać uwagę na precyzję rytmiczną i tempo, dynamikę, agogikę, frazowanie, artykulację czy ornamentykę, a także stylistykę epoki, w jakiej dzieło powstało.</p> <p>Nie należy zapominać również o aspekcie psychologicznym związanym z publicznym występem. Konstruowanie repertuaru przyszłego artysty zależy przede wszystkim od indywidualnych predyspozycji studenta, a jego dobór w okresie studiów spoczywa w głównej mierze na prowadzącym pedagogu i zależy od jego wiedzy i doświadczenia.</p>	30
Metody kształcenia	Wykład/ indywidualna prezentacja/ analiza utworów/ dyskusja.	
Warunki zaliczenia	<p>Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się <i>1 pkt ECTS = 30 godzin pracy studenta (zajęcia + praca własna)</i> Zaliczenie kolejnych semestrów odbywa się na podstawie Egzaminu, na którym student prezentuje przygotowany w trakcie semestru program artystyczny składający się, z co najmniej dwóch utworów o zróżnicowanym charakterze i stylistyce. VI semestr nauki kończy się Egzaminem dyplomowym, na którym student zobowiązany jest zaprezentować program artystyczny (w formie recitalu) składający</p>	

	<p>się, z co najmniej trzech utworów o zróżnicowanej formie, charakterze i stylistyce. Podczas egzaminów ocenie podlegają:</p> <ul style="list-style-type: none"> • stopień opanowania warsztatu wykonawczego uwzględniający wszystkie elementy dzieła muzycznego (w szczególności rytm, artykulację, melodykę, agogikę) • intonacja • wrażliwość na kształtowanie i rodzaj dźwięku; • rozumienie form i stylów wykonawczych; • umiejętność prowadzenia frazy; • biegłość techniczna; • stopień trudności i opanowanie przedstawionych utworów. 					
Rok	I		II		III	
Semestr	I	II	III	IV	V	VI
ECTS	8	8	9	9	12	12
Ogólna liczba godzin	30	30	30	30	30	30
Rodzaj zaliczenia	E	E	E	E	E	Z/ED
Literatura podstawowa						
<p>Brymer J., <i>Clarinet</i>, Yehudi Menuhin Music Guide 1976. Hoeprich E., <i>The Clarinet</i>, Yale University Press, New Haven London 2008. Lawson C., <i>Clarinet</i>, The Cambridge Companion to the Clarinet Edited by Colin Lawson University of Sheffield, Cambridge University PRESS 1995. Rehfeld Ph., <i>New Directions for Clarinet</i>, University of California Press, 1994</p>						
Literatura uzupełniająca						
<p>Eberst A., <i>Klarnet od A do Z</i>, Kraków 1971. Kierski H., <i>Niektóre problemy nauczania gry na klarnecie</i>, Katowice 1995. Klukowski J., <i>Kształcenie tonu w grze na instrumentach dętych</i>, Warszawa 1967. Klukowski J., <i>Problemy zadęcia</i>, Warszawa 1967. Klukowski J., <i>Problemy intonacji w grze na instrumentach dętych</i>, Warszawa 1968 Kwiatkowski F., <i>Fizjologiczne podstawy gry na instrumentach dętych</i>, Warszawa 1967. Kyrz S., <i>Klarnet i jego historia</i>, Warszawa 1968. Langner F., <i>Rola wychowawcza pedagoga dęciisty w przygotowaniu absolwenta do zawodu muzyka</i>, Warszawa 1968. Lutak L., <i>Kultura dźwięku na instrumentach dętych</i>, Warszawa 1968. Płatonow N., <i>Zagadnienia metodyki nauczania gry na instrumentach dętych</i>, Katowice 1960. Wroński T., <i>Zagadnienia gry skrzypcowej, część III, Technologia pracy</i>, PWM, Kraków 1970.</p>						
Ostatnia modyfikacja opisu przedmiotu						
Data	Imię i nazwisko		Czego dotyczy modyfikacja			
30.11.2021	Mariusz Barszcz		Dostosowanie do nowego formularza opisu przedmiotu			

Sposoby realizacji i weryfikacji efektów uczenia się zostały dopasowane do sytuacji epidemiologicznej wewnętrznymi aktami prawnymi Uczelni.